

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/163/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414203683
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414203683.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47234466, proti odporcovi POHOTOVOSTĽ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, o návrhu na zaplatenie sumy 234 € s prísl., o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 5C 39/2014-110 zo dňa 24. 11. 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 146 € s prísl. (výrok v poradí prvý) a vo výroku, ktorým určil, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru pod bodom 16 týkajúcej sa zmluvy o úvere uzavretej dňa 22. 09. 2010 je neprijateľná (výrok v podaní tretí), potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým čo do zvyšku návrh navrhovateľky zamietol (výrok v podaní druhý) mení tak, že odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 88 € s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne, počítaný od 26.03.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozsudok okresného súdu o náhrade trov konania (výrok v poradí štvrtý) m e n í tak, že odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 234 € k rukám jej právneho zástupcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 29,62 € k rukám jej právneho zástupcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 146 € s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne počítaným od 26. 03. 2014 až do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľka sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 234 € s príslušenstvom s poukazom na uzavretú zmluvu o úvere, ktorá však podľa navrhovateľky nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a preto považuje úver poskytnutý odporcom za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na skutočnosť, že odporca namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Žiar nad Hronom, okresný súd prioritne konštatoval, že v prejednávanej veci je súdom miestne príslušným, nakoľko

navrhovateľka podala návrh na začatie konania v zmysle ust. § 87 písm. f/ OSP a navrhovateľka ako spotrebiteľka má bydlisko v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom.

Následne mal okresný súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 22. 09. 2010 zmluvu o úvere, v zmysle ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 350 € a navrhovateľka sa ho zaviazala splatiť o sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 234 €, čiže spolu sa zaviazala zaplatiť odporcovi sumu 584 € v ôsmich mesačných splátkach po 73 € počnúc dňom 17. 10. 2010. Napriek tomu, že navrhovateľka v zmluve prehlásila, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon zamestnania, z predloženej žiadosti o úver zo strany odporcu, (ktorá bola veľmi zle čitateľná) zistil, že navrhovateľka v čase uzatvárania zmluvy o úvere bola zamestnaná od februára 2006 až do súčasnosti, pričom si nikdy nepotrebovala vziať úver na účel zamestnania. Z uvedených skutočností mal preto okresný súd za preukázané, že navrhovateľka nebrala úver na krytie svojich potrieb v súvislosti so zamestnaním, ktorú skutočnosť navrhovateľka tvrdila aj na pojednávaní. Z jej výpovede vyplynulo aj to, že ona zmluvu len podpísala a políčko súvisiace s tým, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon zamestnania zaškrtila obchodná zástupkyňa odporcu bez toho, aby navrhovateľka vedela, z akého dôvodu, pretože úver si brala na domácnosť. Zo strany obchodnej zástupkyne nebola poučená o tom, aký má význam zaškrtnutie uvedeného políčka. Na základe týchto skutočností okresný súd vyvodil právny záver, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľského úveru, nakoľko navrhovateľka v čase uzatvárania zmluvy bola fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania, alebo podnikania. Následne okresný súd podrobil predmetnú spotrebiteľskú zmluvu prieskumu, či táto obsahuje obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej v texte len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a dospel k právnomu záveru, že zmluva, ktorú uzavreli účastníci konania neobsahuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom na uvedené považoval úver poskytnutý navrhovateľke za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splátok okresný súd zistil, že navrhovateľka zaplatila splátky vždy po 73 € v dňoch 8.10.2010, 12.11.2010, 20.12.2010, 14.1.2011, 17.2.2011 a 15.3.2011. Poslednú splátku zaplatila dňa 25.3.2011, a to vo výške 146 €. Spolu navrhovateľka zaplatila odporcovi sumu 584 €. Odporcovi tak vznikla povinnosť vrátiť ním získané bezdôvodné obohatenie vo výške 234 € ako rozdiel sumy zaplatenej navrhovateľkou vo výške 584 € a sumou, ktorá bola skutočne navrhovateľke poskytnutá odporcom vo výške 350 €. Pri rozhodovaní o výške vydania tohto bezdôvodného obohatenia však okresný súd prihliadal k odporcom vznesenej námietke premlčania. Aplikujúc ustanovenie § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka vrátane ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka konštatoval, že u odporcu dochádzalo k postupnému pokračujúcemu získavaniu majetkových hodnôt, preto z hľadiska premlčania považoval za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka sa skutočne dozvedela o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia na strane odporcu najskôr v marci roku 2014, po porade so svojim právnym zástupcom. Návrh na súd podala 25.3.2014, z čoho je zrejmé, že návrh bol podaný v čase plynutia subjektívnej lehoty. Navrhovateľka žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 234 €, pričom z prehľadu splátok je zrejmé, že poslednú splátku, ktorú zaplatila odporcovi vo výške 146 € zaplatila dňa 25.3.2011. Ostatné splátky boli zaplatené ešte pred týmto dátumom. Z uvedeného je zrejmé, že posledná splátka premlčaná nebola, nakoľko návrh bol podaný v rámci trojročnej premlčacej lehoty. Splátka pred poslednou splátkou vo výške 73 € bola zo strany navrhovateľky zaplatená dňa 15.3.2011, čiže táto splátka je už premlčaná a sú premlčané aj všetky ostatné splátky. Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľke bezdôvodné obohatenie, ale len v časti, čiže do sumy 146 €, nakoľko len v tejto časti bol jej návrh dôvodný, nakoľko táto splátka premlčaná nebola. Poukázal na to, že navrhovateľka podala návrh na tunajší súd dňa 25.3.2014 bez zaručeného elektronického podpisu, avšak v lehote troch dní tento svoj návrh doplnila, pričom riadny návrh na súd bol podaný dňa 28.3.2014, čo je zrejmé z prezenčnej pečiatky súdu.

K otázke aplikácie trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka (a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka) na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy súd poukázal na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 a nasl. OZ. Naviac v konaní nebolo ničím preukázané, že by sa odporca na úkor navrhovateľky úmyselne obohacoval. Aj keď súd konštatoval, že zmluva o

úvere neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, nie je možné len z uvedeného dôvodu konštatovať, že odporca mal úmysel sa obohatiť voči navrhovateľke. Nie je zrejme žiadne konkrétne úmyselné konanie odporcu voči navrhovateľke, ktorého by sa mal dopustiť v čase uzatvárania zmluvy a úmyselne tak poškodiť navrhovateľku s tým, že by chcel získať ďalšie finančné prostriedky. Zo strany navrhovateľky ňou tvrdené skutočnosti o úmyselnom obohatení sa odporcu konkrétne voči jej osobe ako navrhovateľke neboli ničím preukázané.

Na záver okresný súd uviedol, že z dôvodu, že odporca navrhovateľke na základe jej výzvy bezdôvodné obohatenie nevydal, dostal sa do omeškania, preto súd priznal navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 8,25 % s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, a teda okrem sumy priznanej navrhovateľke vo výške 146 € titulom vydania bezdôvodného obohatenie jej priznal i úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne počítaný od 26.03.2014 do zaplatenia a vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol.

Aplikujúc ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka konštatoval, že navrhovateľke boli predložené Všeobecné zmluvné podmienky zo strany odporcu ako dodávateľa, obsah ktorých nemohla ovplyvniť, vrátane zmluvnej podmienky týkajúcej sa tej skutočnosti, že sa ich právne vzťahy mali spravovať Obchodným zákonníkom, preto vo výroku svojho rozhodnutia zároveň rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru pod bodom 16, týkajúca sa zmluvy o úvere uzavretej účastníkmi konania dňa 22. 09. 2010 v znení „zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Je zrejme, že predmetná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a navrhovateľke neboli Všeobecné obchodné podmienky jasným a zrozumiteľným spôsobom zo strany odporcu vysvetlené, nemala ani možnosť reálnym spôsobom ovplyvniť ich obsah a obsahu ani neporozumela.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá OSP) odvolanie obaja účastníci konania.

Navrhovateľka v odvolaní namietala, že okresný súd sa nijako nevyporiadal s jej vyjadrením zo dňa 16. 06. 2014 hlavne s čl. IV poukazujúcim na premlčanie v objektívnej dobe a súvisiacimi prílohami uvádzanými navrhovateľkou z dôvodu zachovania právnej istoty. Naďalej trval na tom, že v prejednávanej príhode ide zo strany odporcu o úmyselné bezdôvodné obohatenie sa, na ktoré sa vzťahuje premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 2 OZ. Odporca sa pravidelne nachádza v situácii, že v zmysle zákona nemá nárok na ním požadované úroky a poplatky za poskytnutie spotrebiteľského, a to z toho dôvodu, že jeho zmluvy o úveroch poskytovaných spotrebiteľom nie sú v súlade s príslušnou právnou úpravou. V prípade odporcu je zjavné, že svojím konaním dokáže dosahovať zisk, ktorý by v prípade podnikania v súlade so zákonom nedosahoval. Na základe dlhoročného konania odporcu je možné vyvodiť, že je pre neho oveľa prijateľnejšie ignorovať právnu úpravu slúžiacu na ochranu spotrebiteľa, nie uvádzať vo svojich zmluvách zákonom obligatórne vyžadované údaje, požadovať od spotrebiteľov nezákonne vysokú odplatu a to všetko za tým účelom, aby sa obohatil na úkor spotrebiteľov, od ktorých objektívne nemožno požadovať, aby boli schopní posúdenia uzatváraných zmlúv už v čase ich podpisu. Má za to, že odporca si je vedomý svojho konania v rozpore s dobrými mravmi na úkor spotrebiteľov minimálne už od roku 2009 a aj napriek tomu svoje obchodné praktiky využíva dodnes s vedomím, že sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa a zmenil prvý a štvrtý výrok rozsudku súdu prvého stupňa tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 234 € s príslušenstvom a zároveň ho zaviazne k náhrade trov konania.

Odporca podal odvolanie proti prvému, tretiemu a štvrtému výroku napadnutého rozhodnutia a priority namietal, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie je zmluvou spotrebiteľskou, preto odmieta aj skutočnosť, že dohoda o voľbe obchodného práva je neprijateľná. Zmluva o úvere sa bez ohľadu na dohodu zmluvných strán riadi obchodným zákonníkom v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ tohto zákona. Zdôraznil, že vzťah obchodného a občianskeho zákonníka je založený na subsidiárnom základe. Keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, je

nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívny obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah, alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Na záver zdôraznil, že nárok navrhovateľky je v celom rozsahu premlčaný, ak posledná splátka bola navrhovateľkou uhradená dňa 25. 03. 2011 a zákonná objektívna lehota uplynula dňom 25. 03. 2014. Ak sa teda navrhovateľka so žalobou o zaplatenie obrátila na súd až dňa 28. 03. 2014, ide o nárok v celom rozsahu premlčaný. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok okresného súdu zrušil bez náhrady, eventuálne, aby rozsudok v napádaných častiach zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolania viazaný ich rozsahom, ako aj dôvodmi v nich uvedenými v zmysle ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 146 € s prísl. (výrok v poradí prvý) a vo výroku, ktorým určil, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru pod bodom 16 týkajúcej sa zmluvy o úvere uzavretej dňa 22. 09. 2010 je neprijateľná (výrok v podaní tretí), podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym záverom okresného súdu spočívajúcim v tom, že zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou. Odporca v odvolaní neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by právne závery okresného súdu akýmkoľvek spôsobom spochybnili a pokiaľ spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere odmietal s odkazom na skutočnosť, že zmluva o úvere predstavuje absolútny obchodný záväzkový vzťah, na ktorý sa priorityne vzťahuje Obchodný zákonník, v tejto súvislosti na zdôraznenie správnosti právneho záveru okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

Z ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Následne z ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie, alebo dohody, ktorých obsahom, alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ustanovenie §-u 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 05 2014 obsahuje doplnenú poslednú vetu, podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

I keď obe vyššie uvedené ustanovenia nadobudli účinnosť 01. 05. 2014, právne predpisy, ktorých sú súčasťou nemajú prechodné ustanovenia, je zrejmé, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Uvedený právny záver vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MCdo 17/2014 zo dňa 26. 11. 2015. Vzhľadom k uvedenému námietka odporcu uvedená v odvolaní nie je dôvodná, ak z vyššie uvedeného vyplýva bez akýchkoľvek pochybností, že ustanovenia Občianskeho zákonníka sa vzťahujú aj na absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ak je účastníkom zmluvy spotrebiteľ, ako je tomu aj v prejednávanom prípade.

Hmotnoprávnym dôvodom pre čiastočné vyhovieť návrhu navrhovateľke a ňou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, bol právny záver okresného súdu, podľa ktorého zmluva o úvere, ako zmluva spotrebiteľská neobsahovala príslušné zákonné ustanovenia vyplývajúce zo Zákona o

spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzavretia tejto zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého zmluva, ktorá neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti je v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch považovaná za zmluvu, na základe ktorej sa úver poskytnutý odporcom navrhovateľke považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak následne okresný súd z uvedeného vyvodil, že na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 234 € ako rozdielu medzi sumou, ktorú navrhovateľka skutočne odporcovi zaplatila a sumou, ktorú jej odporca ako úver bez úrokov a poplatkov poskytol, postupoval vecne správne a dôvodne odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 146 €, preto odvolací súd v tomto rozsahu rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Odvolací súd sa však nestotožnil s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého došlo u odporcu k postupnému pokračujúcemu získavaniu majetkových hodnôt na základe samostatných nárokov, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia. V prejednávanom prípade však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, vyplývajúci zo zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 22. 09. 2010, a to bez ohľadu na skutočnosť, že k plneniu dochádzalo formou splátok. Premlčacia doba na uplatnenie tohto nároku začala plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa odporcu, k čomu v prejednávanej veci došlo až poskytnutím poslednej splátky dňa 25. 03. 2011. K uplynutiu objektívnej trojročnej premlčacej lehoty podľa Občianskeho zákonníka, (ako to správne ustálil aj okresný súd), preto došlo uplynutím dňa 25. 03. 2014 v súlade s § 57 ods. 2 OSP. Ak bol teda návrh na okresný súd podaný ešte v tento deň (25.03.2014), nárok navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia bol v celom rozsahu uplatnený včas. Aj odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľka podala návrh na tunajší súd dňa 25.3.2014 bez zaručeného elektronického podpisu, avšak v lehote troch dní tento svoj návrh doplnila v súlade s § 42 ods. 1 OSP, v dôsledku čoho boli procesnoprávne aj hmotnoprávne dôsledky podania zachované. Nie je preto pravdivé tvrdenie odporcu, ak uvádza, že návrh na súd bol zo strany navrhovateľky podaný dňa 28.03.2014. V dôsledku toho pristúpil odvolací súd v zmysle § 220 OSP k zmene rozhodnutia okresného súdu v časti, v ktorej návrh navrhovateľky ako v tomto rozsahu premlčaný zamietol (88 €) a aj v tomto rozsahu považoval vydanie bezdôvodného obohatenia za nárok uplatnený navrhovateľkou dôvodne a včas. Odporca navrhovateľke na základe jej výzvy bezdôvodné obohatenie nevydal, dostal sa do omeškania, preto súd priznal navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 8,25 % s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, a teda okrem sumy priznanej navrhovateľke vo výške 88 € titulom vydania bezdôvodného obohatenia jej odvolací súd priznal i úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne počítaný od 26.03.2014 do zaplatenia.

Rozhodnutie okresného súdu, ktorý v poradí tretím výrokom určil, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru pod bodom 16 týkajúca sa zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 22. 09. 2010 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je vecne správne, keď okresný súd dôvodne aplikoval ust. § 153 ods. 4 OSP v spojení s § 53a Občianskeho zákonníka. V odseku 4 ustanovenia § 153 OSP sa súdu ukladá, aby v súlade s hmotno-právnym ustanovením § 53a OZ uviedol vo výroku rozsudku presné znenie podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Účelom takéhoto výroku, ktorý môže byť prijatý aj na návrh, ale aj bez návrhu účastníka konania - spotrebiteľa je to, aby dodávateľovi vznikla povinnosť zdržať sa používania takej podmienky vo všetkých zmluvách so spotrebiteľmi resp. aj podmienky s rovnakým významom. Túto povinnosť na základe takéhoto výroku môže uplatniť každý spotrebiteľ dotknutý podmienkou opísanou vo výroku takéhoto rozsudku. Rozhodnutie okresného súdu v tomto výroku zohľadňuje aj to, že je nutné vo výrokovej časti rozsudku uviesť záväzný záver o neplatnosti zmluvnej podmienky tak, aby ním citovaná časť spotrebiteľskej zmluvy predstavovala logicky uzavretý celok pre pochopenie podstaty, tak že nie je potrebné, aby ten, kto sa s výrokom oboznamuje mal k dispozícii celú spotrebiteľskú zmluvu. Výrok okresného súdu v znení „zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a uvedené podporuje i vyššie uvedená novela ust. § 52 ods. 2 veta posledná OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj v tomto rozsahu preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, bol nútený zmeniť i rozhodnutie prvostupňového súdu o náhrade trov konania, nakoľko v konečnom dôsledku je navrhovateľka v konaní v celom rozsahu úspešná. Náhradu trov prvostupňového konania si navrhovateľka uplatnila riadne a včas, preto jej ich náhradu v zmysle § 142 ods. 1 OSP odvolací súd priznal. Z obsahu spisu vyplýva, že trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 4 úkony právnej služby po 21,58 € (príprava a prevzatie veci, spísanie návrhu, vyjadrenie k vyjadreniu odporcu, účasť na pojednávaní dňa 06.10.2014) v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej v texte len „vyhláška“) + režijný paušál vo výške 4 krát 8,04 € v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky. Zároveň si právny zástupca uplatnil aj stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky vo výške 187,60 € za účasť na pojednávaní dňa 06.10.2014 z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť, ako aj cestovné na tejto trase vo výške 122,04 €. Trovy prvostupňového konania predstavovali sumu 434,12 €. Navrhovateľka si tieto uplatnila v sume 234 €, preto ich v tomto rozsahu súd priznal, ak o náhrade trov konania rozhodoval na návrh. Uvedené trovy konania je odporca povinný nahradiť navrhovateľke k rukám jej právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého rozhodoval podľa úspechu v odvolacom konaní. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná navrhovateľka, ktorá si uplatnila náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - podanie odvolania v zmysle § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 21,58 € + režijný paušál vo výške 8,04 € v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky. Trovy odvolacieho konania je odporca povinný nahradiť navrhovateľke k rukám jej právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.